

Almenbegavelse, der med Lethed, uden egentligt Arbejde kunde, om just ikke løse, saa dog have en begrundet Mening om de Spørgsmaal, der voldte Manden Hovedværk og søvnløse Nætter —, har bibragt en Mængde Kvinder overdrevne Forestillinger om deres egen Dygtighed og Lærenemhed. Disse overdrevne Forestillinger, der ligge saa dybt, at de fleste Kvinder næppe ane deres Tilstedeværelse, ville være en alvorlig Hindring for at tage Haandværket op.

Dette at blive en duelig Haandværker kræver aarelangt, flittigt og taalmodigt Arbejde. Man bliver ikke Haandværker ved at sysle efter Behag en, to til tre Timer daglig med sit Fag, der maa arbejdes fra Morgen til Aften, 8—10 Timer om Dagen. Foreløbig vil her vist blive en Anstødssten. At arbejde uden synderlig Afbrydelse Dagen igjennem er Kvinden i Byerne ikke vant til, og det synes, som om Bevægelsen baade i By og paa Land gaar i Retning af saa lidt som muligt af kropsligt Arbejde. I hvert Fald er det et af de væsentligste Punkter for den tjenestesøgende Kvinde, »om der er meget at bestille.« Et Blik paa Blade, som f. Ex. Højskolebladet, vil overtønde om, at, medens der er Hundreder af unge Kvinder, der ville have lette, »indvendige Pladser«, læse med Smaabørn o. s. v., er der næppe én, der søger Plads, hvor der kræves virkeligt Arbejde. At der for Tiden er en Tilbøjelighed for Kvinder som for Mænd til at unddrage sig det grove Arbejde, er klart nok, men hvad der er mindre klart, er, om den kan overvindes, inden den tvingende Nødvendighed byder det.

En anden Hovedvanskelighed er Kvindernes Dragt. Saa længe de ikke tage Afsked med Korset, Snøreliv, Tournure, højhælede Sko o. s. v. og, om jeg tør nævne det, mange og lange Skjorter, bliver det kun smaat bevendt med deres Arbejde, i Værkstederne i alt Fald. Den Dag Kvinderne anlægge en Dragt, der gjør dem det muligt at bevæge sig frit og benytte deres Kræfter, er der naaet et godt Stykke frem i Retning af Selvstændighed.

Trods det, at jeg har haft en Del at gjøre med at undervise Kvinder i praktisk, haandværksmæssig Syssel, »Træsløjd«, skal jeg dog forskaane Læserne for mine Erfaringer paa dette Omraade, bl. a. fordi jeg endnu har altfor lidt paa-lideligt Erfaringsstof til at bygge bestemte Slutninger paa; kun saa meget: de Erfaringer, jeg mener at have vundet, gaa i Retning af, at det vil være muligt at uddanne Kvinder til Haandværkere *).

*) Gaar Vejen til Kvindernes Frigjørelse end til Dels igjennem Haandværk og praktisk Erhverv, er det dog saare tvivlsomt, om den foreløbig vil blive betraadt af ret mange Kvinder, en stor Del vilde sikkert mene, at den Selvstændighed, der kan opnaas, er for dyrekjøbt,